

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 710/2016
28.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Е., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката О.Ј., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Суботици Кж2 77/16 од 18.05.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Е., поднет против правноснажног решења Вишег суда у Суботици Кж2 77/16 од 18.05.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици Кв 312/16 од 10.05.2016. године, према М.Е. укинута је притвор одређен решењем Основног суда у Суботици Кпп 268/15 од 02.10.2015. године и продужаван решењима истог суда, с`тим да му је последњи пут продужен решењем Кв 247/16 од 05.04.2016. године а који му се рачунао од часа хапшења 01.10.2015. од 14,45 часова па до 13.04.2016. године.

Истим решењем према окривљеном М.Е. изречена је мера забране напуштања стана без одобрења суда, уз примену електронског надзора, на адреси у С., улица ... која му се рачуна од 27.04.2016. године и може трајати до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди с`тим да ће суд свака три месеца испитати да ли је оправдано даље трајање мере, а уколико окривљени прекрши наведену забрану може му се одредити притвор.

Решењем Вишег суда у Суботици Кж2 77/16 од 18.05.2016. године, одбијене су, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Суботици и браниоца окривљеног изјављене против решења Основног суда у Суботици Кв 312/16 од 10.05.2016. године.

Против наведеног решења Вишег суда у Суботици Кж2 77/16 од 18.05.2016. године, бранилац окривљеног М.Е., адвокат О.Ј., поднела је захтев за

заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7), тачка 11), те став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји и побијано решење укине и одмах наложи пуштање на слободу окривљеног М.Е.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву браниоца окривљеног М.Е., адвоката О.Ј. је само нумерички указано на повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, која представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца. Међутим, даљим наводима у захтеву није јасно опредељен нити означен део и правац побијања правноснажног решења везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, из ког разлога је захтев одбачен као недозвољен.

Осим тога, у поднетом захтеву се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП; и одредбу члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, које одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП нису предвиђене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца те је захтев и у том делу морао бити одбачен.

Такође, поднетим захтевом се указује на повреду одредбе члана 425а ЗКП, јер је у складу са истом судеће већ морало одлучивати о притвору, код изрицања пресуде, а не ванрасправно кривично веће. Међутим, како везано за исту одредбу није дозвољено подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, то је и о овом делу захтева одлучено као у изреци решења.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.